

Jan Říha ČESKÉ OVOCE

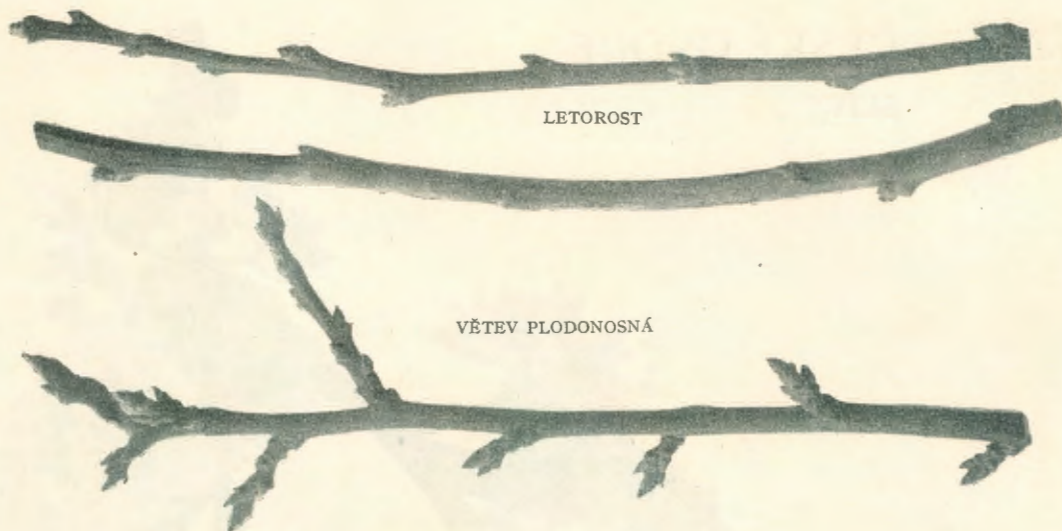
SLÍVY

Čís. 31.

FLOTOVOVA MIRABELKA

Von Flotow's Mirabelle – Mirabelle von Flotow

FLOTOVOVA MIRABELKA

Výbornou a nejranější tuto mirabelku, zrající současně se Špendlíkem, podařilo se vypěstovati Dr. Lieglovi v Broumově nad Innem v Horních Rakousích z pecky a pojmenoval ji ke cti tajného rady Flotowa v Drážďanech, velikého milovníka ovocnictví a spolupracovníka díla „Handbuch der Obstkunde“.

Málokdo ji ještě zná a vyskytuje se ojedinele sem tam ve větších zahradách, ač pro svoji pěknou barvu, čistotu (nikdy neklovatí) a velmi dobrou chuť zasluhuje, aby ji poznal každý, kdo se zabývá pěstováním peckovic. Má sice také svoji vadu, že neplodí všude stejně a tak hojně, jak by si bylo přáti. Pan Maruška v Klecanech nemůže její plodnosti dosti vychváliti, jest prý tam rok co rok obalena plody, ale z vlastní zkušenosti nemohu tak tvrditi; plodí sice každoročně i ve zdejší krajině, ale nikdy tolik, jako Mirabelky jiné, později zrající, výjimku tvořila léta 1905 a 1912, kdy byla přeplněna plody, jiná léta plodí sice vždy, ale méně, zato bývají však plody větší a chutnější.

Daří se všude, kde se daří domácí švestce, tedy v půdě téměř každé, k pěstování do alejí a do polí jí doporučiti nelze, zraje, když ještě úroda jest na poli a při česání se způsobí velké škody. Zato však by se měla sázeti více v domácích, vůbec hrazených zahradách, kde z vypočítavosti měla by se pěstovati ve větší míře k vývozu a k zpracování na úchovky, taktéž i sušiti se dá velmi dobře.

Tvar stromů nerozhoduje při jich pěstování, daří se stejně dobře na vysokých jako nízkých, volnému vzrůstu ponechaných stromech, taktéž i podložka může se upotřebiti jakákoliv, lze z ní vypěstovati i slušné, u země šlechtěné vysokokmeny, že však to trvá déle, jest prospěšnější šlechtiti ji v libovolné výšce na obyčejnou švestku. Ploditi začíná velice brzo, plodí pak, jak již zprvu uvedeno, často velmi hojně, mezi tím méně.

Vzrůst stromků ve školce jest bujnější jiných Mirabelek (vyjma Nancyskou). Rozvětvují se na způsob švestky pěkně do výše, nerozkládají se a rozvětvují se také drobněji. S dostavivší se plodností však vzrůst se mírní, takže koruny zřídka nabyvají velikosti jako u švestek.

Letorosty narůstají dlouhé a štíhlé, zcela krátce, jako aksamitově chloupkované, po otření jsou šedohnědé, ve stínu zelenavé, sem tam, zvláště u spodu stříbřitě mramorované a nelesknou se; poměrně silně vyvinutá oka jsou krátká, kuželovitá, barvy letorostu, mírně

odstávají, mívají velmi často po stranách květní poupata, která se poněkud lesknou a jsou na patkách vydutých do výše oka a ostřeji žebérkatých; žeběrka se táhnou většinou až k oku vedlejšímu, čímž se letorost zcela mírně hranatí.

Černým obrazem jest znázorněno umístění květních poupat na plodonosných větvkách.

Zeleně rašící lístky jsou po ukončeném vývoji as 65—75 mm dlouhé, 38—40 mm široké, lehce zvarhanělé, lesklé a tmavě zelené, vespod chloupkované, buď vejčité neb eliptické, s protáhlou špičkou a mají kraj pěkně hustě vroubkovaný; řapíky mají as 15 mm dlouhé, s malými, fialovými žlázami, hned pod čepelí listu, které však také někdy mohou chyběti. Příplodní lístky jsou více rozprostřené, kratčeji špičaté, opak vejčité, ke stopce více než do špičky zúžené, zdá se, že jsou slabší, častěji chybějí žlázy na řapících.

Kvetou každým rokem velice hojně a vzhled kvetoucích stromů jest lehce přizelenalý, jednotlivé květy jsou as 23 mm široké, z plátků přiookrouhlých, bílých, s lehounkým zelenavým nádechem tak sestaveny, že plátek přesahuje krajem souseda. (Viz obraz.)

Přiložený barevný obraz, zhotovený podle větví v Chlumci n. Cidl., znázorňuje náležitě velikost, tvar, barvu a i plodnost v nejkrásnějším vývoji a při hojné úrodě, některý rok bývají o málo menší; váha jednotlivých plodů kolísá mezi 11—15 g, poměr pak výšky k šířce asi 26—25 × 26 mm, takže jsou téměř kulovité; mělký, jednotlivě i hlubší, ostrý žlábek dělí plod na dvě skoro stejné části a končí se na širokém, málo skoseném temeni, v malé jamce rzivou jízvou, téměř bývá vždy o něco širší než u stopky, kdež trčí z malinké jamky 15—18 mm dlouhá, kraťounce chloupkovaná, zelená stopka.

Zcela něžná slupka se dá s počátku stáhnouti jen po kouscích, později pak dosti dobře a jest nakyslá a až přihořklá, pěkně jasně voskově skvěle žlutá, zastíněná strana zůstává zelenavá, strana sluncem ožehlá bývá více žlutá, také i maličko červenavě nastříkaná neb mramorovaná, velice jemné, jen pod sklem zřetelné tečky pokrývají hustě celý povrch, jednotlivě i stříknutá, jemná rez se najde, celý plod jest pak krásně bělavě ojíněn.

Zlatěžlutá, tuhá, hojně šťavnatá dužnina jde dobře od pecky, v ústech se rozplývá a chutná libě kořenitě sladce a jest velmi dobrá.

Malé, zcela volně v dužnině uložené pecky zůstávají viseti přece jen někdy hřbetem. Černý obraz znázorňuje jich velikost i tvar.

Uzrává poslední dny července (1914 již 21. července), načež každý den se mohou protrhávati neb protrásati až do polovice srpna. V deštivém počasí sice také puká, stává se však tak zřídka a jen ve skrovné míře.

Tato mirabelka se hodí výborně na stůl a ke každému zpracování v kuchyni; také i dopravu snáší dosti dobře, jest však dosud velice málo známa jak na trhu, tak v obchodě.

V zahradách Zemského pomologického ústavu v Troji jí nemají. Popisy se nalézají: „Ovocnické Rozhledy“ 1913 str. 21, Mirabelka Flotowa, „Handbuch der Obstkunde“ čís. 165, Von Flotow's Mirabelle, Thomas str. 164, Mirabelle de Flotow. Také se jí ještě přikládají jména: Flotow's Allerfrüheste Mirabelle, Mirabelle La Plus Hâtive de Flotow.

FLOTOVOVA MIRABELKA - *Von Flotow's mirabelle.* - *Mirabelle de Flotow.*